

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
3. évfolyam 1. szám (18.) - 2006. január

"Ahol ketten vagy hárman..." - az EGYSÉG lelke!

"Atyám! Legyenek mindnyájan egyek!" – imádkozott Jézus a tanítványaiért az Utolsó Vacsorán. Testvérháborúk, frakciók, elkülönülések, mosoly-szünetek... Ezek mindenki számára ismerős élet-helyzetek. A szívünk szakad meg, ha tanúja vagyunk egyiknek-másiknak, a következő napon mégis okozója leszünk ugyanannak. Hogyan lehet a falakkal elrekesztett medencékben külön-külön úszkáló halakat újra egyé tenni, ha reménytelennek tűnik a falak elbontása? Így hangzik a régi kérdés... És a keresztény válasz meglepő módon egyszerű: Addig kell emelni a víz szintjét, amíg eltűnnek a falak! Persze a kegyelem vizéről van itt szó, az Élet forrásáról, amit az ima és az áldozatos szeretet táplál. A keresztények közötti felekezeti megosztottság fájdtja az Úr Jézus szívét századok óta. Ezért nagy dolog, hogy évente, január hónapban tartják

világszerte az **ökumenikus imahetet**, a Keresztény Egység hetét. Pestszentimrén katolikus részről 2004-ben, tavaly kapcsolódtunk be először - a református és evangélikus testvérekkel együtt. Évszázados ellenérzések, előítéletek meghaladására van szükségünk, arra, hogy a szívünket megnyissuk Jézus lelkületére. Végeredményben nem másra, mint a nagyobb szeretetre! A pápák ismételten felhívták a figyelmet arra, hogy a mai hitetlen társadalomban az evangélium akkor hangzik fel

hitelesen, ha közös (és minél közelebb) tanúságtétel áll mögötte. A széthúzás égbekiáltó ellen-tanúság, akár a felekezetek között, akár egy egyházközségen belül, de még egy keresztény családban is. A felekezetek között minden különbség ellenére már lehet közös a tanúságtétel, közös a szeretet-szolgálat és közös az ima. Ez utóbbiról

mondta Bea bíboros, hogy "az egység küszöbén csak térden állva juthatunk át"!

Arra kérek egyházközségünkben minden Testvért, érezze szívügyének az egység ügyét, és minél többen vegyünk részt befogadó lélekkel az imahét közös istentiszteletein! Legyen ez Pestszentimre megtéréséért érzett felelősségünk része!

Márton atya

Ökumenikus istentiszteletek

Az ökumenikus istentiszteletek Pestszentimrén:

- Január 16-17. (hétfő-kedd) este 6 óra: Református templomban
- Január 18. (szerda) este 6 óra: Baptista imaházban
- Január 19-20. (csüt.-péntek) este 6 óra: Katolikus templomban
- Január 21. (szombat) este 6 óra: Baptista imaházban

Az istentiszteleteken - egymás templomaiban - Gödölle Márton plébános, Orbán Kálmán református parókus, Győri Gábor evangélikus és Háló Gyula baptista lelkész tartja az igehirdetéseket.

Vers

Csákváry Zoltán:

Újévi imádság

Ki jelen vagy a tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,
Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén.
Ki igazgatod sorsok fordulását,
Romokból építesz boldog holnapot,
Hozzád küldjük ma szívünk imádságát
Uram, ne hagyd el árva magyaro!

Ne hagyd el őket, akik téged hívnak
A mélységből kiáltva szent neved.
Meváltást váró rongyos rabjaidnak
Add meg Uram a napi kenyeret.
Segítsd őket, kik mindig másnak

vetnek,

Kiknél az éhség elsőnek kopog,
Mert áldásodból csak akkor ehetnek,
Ha a zsarnok vérebje jóllakott.

Takard be őket tél hidege ellen!
Hozz sebeikre enyhe gyógyulást!
Adj, Uram, nekik áldó két kezeddél
Bő szüretet és gazdag aratást!
Légy velük, akik verejtékben ázva
Az új Babelhez hordják a követ,
S mentse meg őket irgalmad csodája,
Amikor a torony mindent eltemet.

Minden áldásod, amit nekünk szántál
Oszd ki közöttünk az újév során,
Hogy túl a tél lidércnyomásos álmán
Élőket köszöntsön a napsugár.
Add, hogy túléljék, amit rájuk mértek,
Keresztre verték, adj hozzá erőt.
Adj nekik, Uram, száz kísértő fénynél
Fénylőbb csillagot, égi vezetőt.

Vezesd őket, hogy soha, soha többé
El ne tévelyedjen a mi nemzetünk.
Légy velük, Uram, most és
mindörökké,
Akkor is, mikor mi már nem leszünk.

Akkor is, mikor jó a boldog holnap,
S parányi sorsunk emléke sem él,
Sárga csontvázunk felett zöld fű sarjad,
Szívünk porával messze szállt a szél.

Ki jelen vagy a tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,
Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén,
Ki igazgatód sorsok fordulását,
Uram, ne hagyd el árva magyarod,
Hallgasd meg szívünk újévi imáját,
És legyen minden úgy, mint akarod.

Engesztelő imaév

Amint azt a január 1-jén felolvasott körlevélből megtudhattuk, 2006-ot a nemzet lelki megújulásáért felajánlott engesztelő imaévnek nyilvánította a katolikus püspöki konferencia. Az imaévben számos olyan programot szerveznek, amelyek az önmagunkkal, nemzeti létünkkel, jövőnkkel való szembenézést helyezik előtérbe – mondta Veres András püspök, a konferencia titkára.

Egy katekumen lelki morzsái (4.)

Jézus megígérte, hogy velünk marad a világ végezetéig, és ennek látványos formája az Eukarisztia. Jézussal találkozhatunk így a misén, mikor áldozni megyünk. Én ugyan még nem részesülhetek ebben, de úgy tudnám elképzelni ezt a találkozást, mint amikor az oltárhoz járulsz, és ott áll Jézus, átölel, magához szorít, majd egy áldással utadra enged. Én – mivel még nem mehetek az oltárhoz – nem részesülhetek ebből a nagy ölelésből.

Néhány kis történet, ami ide kapcsolódik:

Mikor kicsi voltam, kb. nyolc éves, dédmamám elmondta, hogy a kenyér Jézus teste, és a bor az ő vére, de semmi többet nem mondott, csak ennyit. És én, amikor a kilós kenyeret szeleteltem, eszembe jutott ez, és ott bámultam a kenyeret. "Hogy működik ez?" És nem értettem...

Egy másik történet:

Egyik misén elcsíptem egy párbeszédet, amit a mögöttem lévő padban folytattak. Kislány az apjának: "Apa, mi nem megyünk?" Az apa: "Nem, oda csak felnőttek mehetnek." A kislány: "De te felnőtt vagy!" Apa: "Igen, de én nem mehetek." Ez az alatt történt, amikor az emberek az oltárhoz járultak. Az apa beszédéből úgy tűnt (mármint a hangsúly), mintha ez a kérdés nem nagyon kötötte volna le (az hogy ő nem mehet áldozni). A kislány pedig, ha tehette volna, biztos ment volna, mert a hangja olyan izgatott volt. Én is mennék, ha tehetném, de nem lehet, legalábbis még nem. Pedig már néhányszor előfordult, hogy már indultam volna én is, és meg kellett értetnem magammal,

hogy maradjak a fenekemen, mert nekem még nem lehet...

És még egy történet:

Kis hittanosok elsőáldozásra készültek. Ruhapróbát tartottak a sekrestyében. Már elő voltak készítve az eszközök az esti misére, az ostya is. Mikor észre vettem az ostyát a paténán, jól megnézegettem, és megint azt gondoltam, jó lenne, ha már én is..., de nekem még nem lehet. Aztán a kicsik is észre vették. Ketten így beszéltek róla: "Jé, ez az ostya?" Mire a másik: "Ilyen nagy? Bele se fér a számba!" Mikor ezt meghallottam, majdnem elnevettem magam. Erre egy kislány megjegyezte: "Kisebbet fogsz ebből kapni."

"Ilyen nagy?" ... Hát még milyen nagy az a szeretet, amellyel Jézus átölel minket. Az ostya még csak beleférne a szánkba, de Jézus nagy szeretetét már - azt hiszem - képtelenek lennénk mind befogadni, meg mindazt a sok jót, amikkel Jézus az áldozáskor megajándékoz minket (mármint a többieket). De egyszer majd én is odafuthatok hozzá, és a nyakába ugorhatok...

Marcsi

Adventi ifi lelkigyakorlat

Advent utolsó hétvégéjén - a nagy karácsonyi hajrában - az ifjúsági hittanosokkal a bevásárló központok helyett Vámosmikolára mentünk lelkigyakorlatra. Célunk a megszokott volt: hogy kiszakadva a megszokottból, egy nyugodt helyen egymásra és Istenre figyeljünk. Nem emlékszem semmi látványosra, mégis úgy érzem, hogy hasznos volt ez a közös elcsendesedés, sokat segített a karácsonyi készülletben.

Fontos, hogy mindent közösen csináltunk: közösen ettünk, mosogattunk, közösen imádkozunk, közösen olvastuk a Szentírást, elméledtünk Jónás küldetéséről, közösen énekeltünk, bensőséges szentmiséken vettünk részt, közösen sétáltunk, közösen játszottunk...

A közös programok mellett sikerült többekkel személyesen is beszélgetnem. Különösen nagy ajándéknak éreztem Marcsival (egyházközségünk katekumenjével) való beszélgetésemet, amikor adventi készülletéről és hétköznapi dolgairól mesélt nekem. Elgondolkodtam, hogy milyen könnyen átsiklok dolgokon a vallásos gyakorlatomban, amiket ő észrevesz, megkérdez, mert az ő lelke még nem rabja a megszokásoknak. De talán nekem is sikerült átadnom valamit a tapasztalataimból.

A játékok közül a legközkedveltebb a kirakó (puzzle) volt. Találtunk néhányat a plébánián, ahol laktunk, és *muszáj* volt kirakni a kevéske 'lopott' időkből, hogy összeálljon a kép. Érthető, hogy Márton atya volt az egyik legelszántabb játékos, ha arra gondolunk, hogy hasonlít ez a játék a közösségépítéshez: minden darabnak meg kell keresni a saját helyét, sokszor nehéz megtalálni, ezért kitartás

kell hozzá. Vannak darabok, amik (fájdalom!) elvesztek és hiányoznak a képből, de ha nem túl sok veszik el, akkor a kép még jól látható. (Cz. Kati)

A Rózsafüzér Társulatról

A Rózsafüzér Társulatnak jelenleg 57 tagja van a plébániánkon. Éppen nemrégiben rendeztük át három rózsakoszorúba az eddigi négyet, mivel 20 titka van már a rózsafüzérnek a 15 helyett, ezért húsz imádkozó is tartozik egy koszorúba. Néhány tag kivételével havonta rendszeresen váltottuk a titkokat. A betegek közül is többekkel tartottuk a kapcsolatot. Régi hagyomány, hogy havonta szentmisét ajánlunk fel a Társulat élő és elhunyt tagjai üdvösségéért. Ebben az évben 52 szentmisét mondattunk. Látjátok, kedves Testvérek, hogy mennyire érdemes a Társulat

tagjának lenni! Egy évben ennyit imádkoznak élőkért, holtakért! Ha meghalunk, gyermekeink legfeljebb néhány szentmisét mondatnak értünk. Nekünk a Társulat hosszú éveken át ennyi ima- és szentmiseáldozattal segít, hogy a tisztítóhely szenvedésein át a Jóistenhez jussunk.

2005-ben 90.160.- Ft adomány gyűlt össze. Ebből 78.000.- Ft-ot szántunk szentmisére, egyéb kiadás 13.325.- Ft volt. A 2005-ös évről 15.000.- Ft-nál kicsit többet tudunk átvinni az új esztendőre. A tagság nevében hálásan köszönjük Oláhné Pirikének a precíz és hűséges munkát!

Szarvasné Marika néni

Az imáról

Gondolatok az imáról:

1. Az imában mindenki kezdő. Senki sem tud a másiknál jobban imádkozni. Az csak a látszat, hogy ő olyan jól tud imádkozni. Isten a szívek és vesék vizsgálója. Nem mi. Ő pontosan tudja, hogy mi zajlik annak a szívében, bensejében, aki imádkozik. Az imában mindenki kezdő és senki nem tud a másiknál jobban imádkozni. Isten mindegyikünk szívébe belehelyezte az ima utáni vágyat. Nem kell másolnunk egymást, nem kell utánoznunk egymást. Mindenki egyedi és különös imádkozó.

2. Amit szeretnék az imáról mondani: ez a szeretet válasz. Válasz az Isten szeretetére. Ő kezdeményezi, Ő az, aki elindítja ezt a párbeszédet. Amikor te megszólalsz vagy odafigyelsz és meghallgatod Istent, ez már csak válasz. Szeretetválasz. Isten hívására, szavára, Igéjére, aki a Fia, aki halálával és feltámadásával megmentett minket.

3. A Szentlélek az, aki imára indítja a szívünket. Ő vezet minket akkor is, ha nem tudunk imádkozni. Ha értelmetlennek tűnik az ima, ha úgy gondoljuk, hogy most már tudunk imádkozni, mindig a Szentlélek vezet bennünket. Mivel a Szentlélek az, aki imára indít, meg kell tanulnunk elcsendesedni és meghallgatni, figyelmesen meghallgatni Istent. Meg kell tanulnunk abbahagyni, hogy állandóan mondjuk a magunkét Neki. Meg kell tanulni befogadni. Isten a csend barátja. Meg kell engednünk, hogy

a szívünk lecsendesedjen. Nem az a fontos, amit mi mondunk Istenről vagy Istennek. Az a fontos, amit Ő mond. Ehhez csendre van szükség. Ne engedd be a lármát, a zajt a szívedbe, mert akkor a Szentlélek nagyon diszkréten háttérbe vonul. Nem fog erőszakot elkövetni a szíveden. Megvárja, amíg elcsendesedsz.

4. Az ima soha nem a mi teljesítményünk. Szent Pál bevallja ezt a tehetetlenséget a Római levél 8. fejezet

26. versében: „Gyöngeségünkben segítségünkre van a Lélek is, mert nem tudjuk, hogyan imádkozunk helyesen. A Lélek azonban maga könyörög helyettünk, szavakba nem foglalható sóhajtasokkal. Aki vizsgálja a szíveket, tudja, hogy mit kíván a Lélek, mert Isten tetszése szerint jár közben a szentekért.” Engedjük meg, hogy Isten megérintsen bennünket az imában. Mert csak a Szentlélek ismeri az Atya tervét az életünkkel kapcsolatban. Meg kell tanulnunk a csendben kiszolgáltatni magunkat Isten szeretetének, a Szentlélek szavának. Isten nagyon beszédes. Van mondanivalója az Atyának is, a Fiúnak is és a Szentléleknek is hozzád. Azért, mert szeret. És aki szeret valakit, az meg akartja osztani magát azzal, akit szeret. Közvetíteni akarja magát. Nem akar hallgatni.

5. Isten a hétköznapi élet eseményei és szükségletei által tanít minket imádkozni. Nem kell külön imaiskolába menni. A hétköznapi élet eseményei és szükségletei által tanít minket Isten imádkozni. Az ima hozzánk tartozik, mint a lélegzetvétel, mint a szívdobogás. Ezeket sem mi végezzük. Ahol vonakodunk, ahol bizalmatlanok vagyunk, ott fogadjuk el a bátorság ajándékát, és próbáljuk meg az imát.

6. Az ima lépés önmagunk felé. Ugyanis Isten nincs messze. A Szentháromság nagyon közel jött: „Amit egynek a legkisebbnek tettetek, azt Velem vagy Nekem tettétek, vagy nem tettétek.” Ez az én testem. Ott van benned. Teljesen körülvevett az Isten a körülötted élőben, benned és a szentségekben, az Igében. Teljesen körülvevett. Nagyon közel jött. Nincs messze, a Szentlélek által a Szentháromság él bennünk. János evangélium 17. fejezetében olvassuk: „Én öbennük, Te énbennem.” Ő már a

világ teremtése előtt igent mondott az egész életünkre, útjainkra és kerülő útjainkra is. A 138. zsoltárt hogyha elimádkozod, akkor ezt felismered. Mi az Ő legkedvesebb tulajdonai vagyunk. Arra, hogy kik vagyunk és kivé kell válnunk, arra megtanít minket a Szentlélek által. A kívánságaink, a terveink azonban mások. Rövidlátók vagyunk, önzésünk és önszeretetünk nem jó senkinek, nekünk sem és másoknak sem.

7. Az imát csak imádkozás által lehet megtanulni. Úgy mint a gyermek, aki járni tanul: lépésről lépésre. A leghosszabb út is egyetlen egy lépéssel kezdődik. Kis Szent Teréz mondja ezt: „*A mai napra való kegyelmet add meg!*” Nem kell előre törnöd a fejedet. Ha megengeded, ha megfogod a kezét az Atyának, akkor megtanít járni, azáltal is, hogy elenged, azáltal is, hogy el fogsz esni és felemel. Azáltal is, hogy a karjaiba vesz. Azáltal is, hogy úgy érzed, hogy távol van. Tanít. Mindennel tanít. Meg kell tanulnunk a gyermeki bizalmat az Atya iránt, aki szeret. A Fiú előimádkozónk és közbenjárónk. A Lelke az erőnk és a vigasztalónk. Ő indít útra, Ő emel fel. Ő hordozza kéréseinket az Atya felé. Ő vezet minket Jézushoz, testvérünkhöz, aki azt mondja: „*Mindent, amiért könyörögtök, már megkaptátok, higgyétek el.*” Nem szabad beképzeltnek lennünk az ima hatékonyságával. Nem kell állandóan emlékeztetnünk az Atyát. Ő tudja, hogy mi jó nekünk. A Szentlélek terve, hogy indítson, megnyerjen minket arra, hogy bekapcsolódjunk Isten üdvösségtervébe, hogy együttműködjünk Istennel. Az örök életünket kell élnünk itt és most. Az örök élet pedig egészen egyszerűen a János evangélium 17. fejezet 3. verse szerint: „*Hogy ismerjenek Téged, egyedül igaz*

Istent, és akit küldtél, Jézus Krisztust.” - Erre tanít napról napra, hogy megértsük a jelenlétét, befogadjuk és örüljünk ennek a jelenlétnek. Jézus bennünk van, velünk imádkozik itt és most az Atyánál.

Varga László

Adományaink

A 2005. évben plébániánk hívei által gyűjtött adományok:

Célgyűjtés megnevezése	Összeg
Egyházmegyei Karitásznak	24.000
Péterfillér gyűjtés	30.000
Misszióknak	50.000
Országos Karitásznak	60.000
Szentföldnek	30.000
Katolikus iskoláknak	100.000
Szökőár áldozatainak	430.000
Magyarországi árvízkárosultaknak	95.000
Székelyföldi árvízkárosultaknak	200.000
Összesen:	1.019.000

Úgy gondolom, ez az 1 millió forint fölötti egybegyűlt adomány plébániánk erejéhez mérten nem kevés. Isten nevében köszönjük egyházközségünk minden tagjának nagylelkű adományait, amelyekkel rászoruló embertársainkat segítették. Szent Pál írja a Római levélben, hogy "*Makedónia keresztényei jónak látták, hogy némi gyűjtést rendezzenek a jeruzsálemi szentek szegényei számára. Jónak látták, de tartoznak is nekik. Mert ha részesei lettek az ő lelki javaiknak, kötelességük anyagiakban is segíteni őket.*" (15,26) Az apostolok kora óta ez a szolidaritás újul meg mindig Krisztus tanítványainak körében, Istennek hála! Az adományokat továbbítottuk. (Plébános)

Hirdetések

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és ünnepnap: De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: Minden reggel 7 órakor; este 6 órakor: hétfőn, csütörtökön és pénteken.

Litánia: Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával.

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Elsőcsütörtökön az esti szentmise után **szentségimádás Jézus Szíve tiszteletére**.

Gyóntatás: A reggeli szentmisék előtt és alatt. Vasárnap a szentmisék alatt. Minden pénteken du. 5-től 6-ig.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és Szerda De. 9-11 óra

Kedd és Péntek Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bér mátkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Plébánosi hirdetések

Hittancsoportok a 2005/2006-os tanévben:

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások	Hétfő ½ 5 óra
1-2. osztály	Kedd ½ 5 óra
3. osztály	Hétfő ½ 5 óra
4-5. osztály	Szerda 4 óra
5-6. osztály	Szerda ½ 6
7-8. osztály	Hétfő 6 óra
Középiskolások	Kedd 6 óra
Ifjúsági	Csütörtök ½
Ifjú házaspáros hittan	Hétfő ½ 9
Kezdő felnőtt hittan	Hétfő ½ 9
Felnőtt Bibliaóra	Péntek 7 óra

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház”, amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van.

A hittancsoportokhoz az év folyamán is lehet csatlakozni.

S z e r e t e t t e l v á r u n k !

A karácsonyi szünet után folytatódnak a plébániai hittanok. Év közben is lehet csatlakozni. Szeretettel várjuk azokat, akik mostantól kapcsolódnának be! A hittancsoportok rendje a templom faliújságján olvasható.

Még októberben egy külön hittancsoportot hirdettünk meg, ahová azokat a felnőtt testvéreket hívjuk, akik most ismerkednének a kereszténységgel, vagy akár nincsenek is megkeresztelve. Ezt a felnőtt kezdő csoportot kéthetente (az év páratlan heteiben) hétfőn este ½ 9-től tartjuk a Cserkészházban, váltakozva az ifjú házaspárossal (páros hetekben). Aki ismer a környezetében ilyen felnőttet, kérjük, hogy hívja meg őt személyesen ebbe a csoportba.

Újra beindult a felnőtt Bibliaóra. Minden második pénteken (az év páratlan heteiben) este 7 órától lesz.

A plébánián működik a Baba-mama klub. Minden szerdán reggel ½ 10-től ½ 12-ig várjuk a kisgyermekes anyukákat gyermekeikkel a Cserkészházba beszélgetésre, találkozásra.

Gitáros ifjúsági énekkarunk szeretettel várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től van.

Még mindig nagyon kevesen fizetik egyházközségünkben az önkéntes hozzájárulást (egyházi adót), ami lelkiismereti kötelesség a plébánia katolikusai számára. A Püspöki Kar határozata szerint ez a bruttó bevétel 1 %-a. Lehet évente vagy félévente vagy még gyakrabban fizetni az irodában vagy szentmise után.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). Felelős kiadó: Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. Felelős szerkesztő: Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczk@freemail.hu. Internet: www.communio.hu/pestszentimrei